

Når Kristus kommer til sin menighed

David Wilkerson July 20, 2015

Alle det Gamle Testaments profeter forudsagde Kristi komme. Når han kom, ville han komme med velsignelse – hele de brudte hjerter, proklamere frihed for de fangne, helbrede de syge og bygge en ny menighed (se Esajas 61,3). ”..for at give Zions sørgende hovedpynt i stedet for aske, glædens olie i stedet for sørgedragt og lovsang i stedet for svigtende mod.” (61, 3).

Før skabelsen vidste Kristus, at en stor skare ville tro på ham. Millioner fra alle nationer ville blive frelst og døbt, og komme til ham indtil tidernes ende. Og Jesus vidste, han havde brug for salvede tjenere til at lede disse menneskeskarer. Halvtreds dage efter han for til himmelen, sikrede han denne tjeneste. Ved pinsen udgød han sin Helligånd, som helliggjorde og gav kraft til både får og hyrde.

Kristus udviste stor omhyggelighed i sit valg, kald og udsendelse af sine hyrder, for at tage hånd om fårene. Bibelen fortæller, at Peter, Stefanus og andre mænd som disse, var mænd fyldt af Helligånden og visdom.” (Ap.G. 6,3), ”fyldt af Helligånd og tro.” (11, 24). Disse tjenere vendte op og ned på verden. De havde ingen personlig dagsorden, ingen kødelige ambitioner. De havde deres opmærksomhed rette mod en ting: ”Er dette Helligåndens værk? Har han født det, vi har gang i, eller er dette kødets gerninger?”

”Han, der giver jer Ånden og gør undergerninger iblandt jer – gør han det, fordi I gjorde lovgerninger, eller fordi I hørte i tro?” (Gal. 3, 5). Den eneste effektive prædiken eller undervisning er ved Helligånden. Denne slags tjeneste kommer alene ved Ånden, den flyder ved Ånden, ordene kommer fra Ånden og det hele sker ved Åndens kraft. Gud har kaldet os til at være tjenere ’fuld af Helligånd og kraft.’

I Ovensalen udgød Herren sin Helligånd over den trofaste skare, som var samlet der: ”De blev alle fyldt med Helligånden.” (Ap.G. 2, 4). I det øjeblik blev Peter en kanal for Helligånden og prædikede for folkeskarerne i Jerusalem – og det chokerede ham. Ganske få uger forinden havde Peter fornægtet Jesus, og bandet mens han havde erklæret, ”At han ikke kendte den mand.”

Men Peter var tilgivet og rensat. Og øjeblikke efter at være blevet fyldt med Ånden, stod Peter og prædikede evangeliet til en stor skare af ikke-troende: ”Da de hørte det, stak det dem i hjertet, og de spurgte Peter og de andre apostle: »Hvad skal vi gøre, brødre?» (2, 37).

Hvorfor reagerede skaren på Peters prædiken? Ingen menneskelig kraft kan overbevise om synd. Kun Helligånden kan bringe omvendelse og få en person til at råbe på hjælp. Disse skarer kom til Kristus fordi Peter tjente i Helligåndens kraft. Herren havde givet dem Ånden, som flød fra et fornyet og helliggjort kar.

Apostlen Filip var også en mand fyldt af Helligånd og kraft. Da han tog til Samaria, tjente han i Ånd og kraft. Filip sendte dæmoner på flugt, og en hel by blev berørt. Mange mennesker blev frelst, og de lavede et kæmpe bål, hvor de brændte okkulte bøger. Bevægelsen var så kraftfuld, at Filip var nødt til at sende bud efter forstærkninger fra Jerusalem, så andre apostle kunne komme og hjælpe til i denne vækkelse. Da disse Ånds-salvede mænd ankom, fortsatte Helligånden med at falde på alle, som Guds tjenere havde lagt deres hænder på.

Enhver Guds mand eller kvinde, som er bestemt til at være den Hellige Ånds redskab, vil blive lutret af ild

Sådan en tjener beder, "Kom, Herre Jesus, rens mig. Jeg ønsker ikke at være halvhjertet. Jeg ønsker, at mit liv skal være til dit behag. Så rens mig, gør mig til et redskab til din ære. Lad din Ånd flyde ud fra mig."

Jesus vil komme til disse tjenere, som en der forædler et ædelt metal. "Han sidder og smelter sølvet og renser det. Han renser levitterne og lutrer dem som guld og sølv, så de på rette vis kan frembære offergaver til Herren." (Mal. 3,3). Disse 'offer-gaver' er vores legemer. Vi giver dem til ham som et levende offer, som overgives til hans hellige, lutrende ild. Han blæser til flammen til den er varm nok til det, han vil opnå. Og han våger trofast over os, mens vi bliver rensset for alle urenheder.

Du undrer dig måske, "Men hvorfor skal vores prøvelser være så intense? Hvorfor tillader en kærlig Gud så hård og alvorlig en mental og fysisk test?" Jeg tror ikke, at Herren føler nogen som helst glæde ved vores smerter eller lidelser. Tværtimod må det volde ham sorg. Men vores Herre ved præcis hvor meget ild, vi kan klare. Og han vil opmærksomt trække os ud i sin time og sin nåde.

Jeg kender kun en grund til denne voldsomme intensitet vores prøvelser har på jorden. Og det er afhængighed. Ved sin lutrende ild ønsker Herren, at bibringe os en tillid, som er renere end det reneste guld. Han ønsker, vi skal besidde en stærk tillid til ham, som kan udholde en hver situation – at miste jobbet, miste venner og kære – selv døden; at være et rent kar, som hans Ånd kan flyde fra.

De prøvelser, som mange Guds hellige gennemgår lige nu, kommer ikke fra djævelen, og heller ikke fra kødet. Det er Herren selv som elsker dem, lutrer dem og forbereder dem på at blive sin Helligånds tjenere. Han ønsker, at gøre alt hvad der er nødvendigt for at fjerne alle urenheder, fordi det kræver Åndsfuldte vidner – prædikanter, lærere, pastorer, lægfolk. Igennem dem kan hans Ånd flyde ud til en fortabt menneskehed.

Ja, Kristus sagde, at hans menighed skulle sejre, at helvedes porte ikke ville kunne modstå dem. Men Jesus var også meget alvorlig omkring det, at have en overgiver, sidste-dages hær, som vil følge ham gennem ild. Han sagde, "Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig." (Johs 15, 2 og 4).

At være i Kristus betyder at stole på ham i alle ting

At være i Kristus betyder total afhængighed af ham. At være stabil i ham, uanset hvor meget kaos, lidelse eller smerte vi gennemlever. Det betyder, at hvile i hans Ord, selv når det ser ud som om vores verden synker i grus omkring os.

For at denne type tillid kan blomstre og gro i os, tillader han, at det bliver luget godt ud i vores liv. Kristus siger til os, "Hvis jeg overlod din vækst til dig selv, ville du skyde vilde skud og gro i alle mulige retninger. Eller du ville være tilfreds selvom du ikke var i vækst overhovedet. Men jeg har en plan for dig. Ser du, jeg behøver dig. Og jeg vil gøre dig stærk, så jeg kan bruge dig til mig ære. Men det betyder, at jeg må tage mig af alt, som er en hindring for din vækst."

Hvis du bliver luget af Herren, er det gode nyheder. Det betyder, at du har set, at du er ved at vokse til at være i ham. Men så besluttede han, at der stadig var noget, som hindrede din vækst: et frø af tvivl, måske, eller en tendens til frygt. Så han skar dig tilbage for at fjerne de sidste rester af syndens værste rødder i menneskeheden: vantro.

Jesus advarer os i forhold til det, at være i ham. Og hans ord burde gribe os om hjertet: "Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt." (Johs. 15, 6). Vil du lade Helligånden trøste dig i dine prøvelser? Hvis Ikke – hvis du bliver vred på Gud, hvis du ikke vil tro hans Ord om, at dine prøvelser skal teste din tro, hvis du nægter at stole på, at han nok skal bringe dig igennem – vil du visne hen og tørre ud. Og du vil blive skåret væk fra selve livets kilde.

Dette er en af de mest alvorlige advarsler i hele Skriften. Det betyder ikke noget hvor svær, mærkelig eller dyb din prøvelse bliver. Du kan simpelthen ikke være skødesløs omkring det. Du kan ikke sige, "Jeg håber bare, jeg holder fast i troen til det hele er ovre. Det vil da være rart, hvis der kommer frugt ud af det." Nej! Du skal komme ud af din voldsomme prøvelse med styrket tro og mere afhængig af Kristus. Din tillid til ham må vise sig som purt, værdifuldt guld. Han vil ikke tillade nogen form for blandet metal bliver tilbage.

Jesus tilføjer et løfte til sin advarsel

"Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed." (15, 10). Hvad var de bud, som Faderen gav Jesus? Han sagde til ham, "Stol på mig i alt. Gør kun det, jeg beder dig om, og sig kun det, jeg beder dig sige. Gør intet af dig selv, men stol på mig til alle tider og i alle ting."

Min ven, der er kun en slags tjener, som er beredt på at formidle Helligånden til andre. Og det er den tillidsfulde, helt afhængige tjener. Beskriver det dig? Er du blevet prøvet og testet? Hvis ja, så vil Helligånden anvende frugten af din prøvelse til at overbevise andre og drage dem til korset.

Måske gennemgår du lige nu en prøvelse i dit liv. Du kan på ingen måde arbejde dig selv i gennem det. Din bøn i disse tider må være, "Åh, Herre, jeg kan ikke selv mere."

Gud pyner dig, renser dig og viser dig: "Der er kun en måde hvorpå du kan blive i stand til at tjene mig i disse sidste dage, og det er at være fuldstændig i mig. Min plan er afhængig af det. Lige nu kan du måske ikke se nogen vej ud af din lidelse. Men jeg har alt under fuldstændig kontrol. Faktisk har jeg dig i skole for disse sidste dage. Du lærer at hvile i mig. Stol på mig!"

Han vil føre dig igennem det hele. Og du vil være forberedt på det som kommer, ved hans godhed og kærlighed.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/5320/>